

РЕШЕНИЕ

№ 4134

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7231** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е на основание постъпила искова молба от [фирма], [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. Е. Т. от САК, с която е предявило обективно съединени иски за присъждане на обезщетения за претърпени имуществени и неимуществени вреди в общ размер на 119919 лева, от които 113 418,99 лв. имуществени вреди и 6500 лв. неимуществени вреди вследствие на незаконосъобразни действия и бездействия на Министъра на земеделието, храните и горите и на Директора на Дирекция „Растениевъдство и биологично производство“ при МЗХГ по Заявление вх. №АО-1769/03.10.2017 г., депозирано от дружеството за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата на биологичното производство. В исковата молба подробно и по хронологичен реда са описани действията и бездействията на административните органи, като е посочено, че и към настоящия момент процедурата не е завършила с краен акт, независимо, че срокът за произнасянето е двумесечен съгласно разпоредбата на чл.21, ал.2 ЗПООПЗПЕС. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът, Министерство на земеделието, храните и горите, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. П., оспорва предявените иски с доводи за тяхната неоснователност и недоказаност, изложени в съдебно заседани е и в представени писмени бележки. Навежда твърдения за недопустимост на предявените иски, с твърдение, че процесните вреди се претендират от мълчалив отказ, който не е отменен

по съдебен рад. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, заплатен от оспорващото дружество.

Представителят на СГП счита предявените искиове за основателни и доказни, поради което счита, че следва да бъдат уважени.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е заверено копие от административната преписка, от действията и бездействията по която се твърди, че са настъпили претендираните вреди. Назначена е и приета съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и е прието по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата, приложени към административната преписка е видно, че на 03.10.2017 г. [фирма] е депозирало до МЗХГ, Дирекция „Растениевъдство и биологично производство“ Заявление рег. индекс АО-1769 за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата за биологичното производство. Към заявлението са приложени нотариално заверено копие на Сертификат за акредитация, издаден от Българска служба по акредитация, както и Досие по чл.19, ал.3 ЗПОППЗПЕС, съдържащо наръчник на системата за управление, разписани процедури за извършване на контрол, правила, сертификационни схеми, организационна структура, копие от договори с акредитирани лаборатории, мерки за установяване на нарушения, списък на техническото оборудване и списък на служителите и документи, удостоверяващи тяхната квалификация. Със Заповед № РД09-817/19.10.2017 г. Министъра на земеделието, храните и горите е определил посочени в заповедта длъжностни лица, които да извършат проверка на представените със заявлението документи, заявени данни и други обстоятелства, както и съответствието им с фактическите условия за извършване на контролна дейност на място в седалището и адреса на управление на заявителя. Разпоредено е да се изготви заключение от извършените проверки и доклад за резултатите, в срок от 7 работни дни след извършване на проверките. При извършената първоначална проверка на представените от дружеството документи са констатирани непълноти и несъответствия, поради което с писмо от 31.10.2017 г. на дружеството е даден 10-дневен срок за отстраняването им. В писмото подробно са описани констатираните несъответствия и необходимите документи. Същото е изпратено на адреса на управление на дружеството заувител и няма данни дали и кога е получено. С писмо, постъпило на 24.11.2017 г. МЗХГ и Директора на Дирекция „РБП“ са уведомени, че са променени името и собствеността на заявителя на „С. О. с посочен ЕИК и адрес за кореспонденция. Посочено е също, че предстои преиздаване на сертификат за акредитация, който ще бъде представен веднага след издаването му от ИА БСА. Същото е представено с постъпило на 15.03.2018 г. писмо от С.. В отговор на това писмо, с писмо от 21.03.2018 г. дружеството е уведомено, че по писмото от 31.10.2017 г. не е получен отговор. Преповторени са изисканите със същото документи, като е посочено и допълнително изискване, свързано с промяна в името на дружеството.

В отговор на писмата от 03.10.2017 г., 24.11.2017 г., 15.03.2018 г. и 21.03.2018 г. дружеството е депозирало писмо, постъпило на 14.05.2018 г. В същото е посочено, че Сертификация Био Продукти О. и С. О. е едно и също юридическо лице с предмет на дейност Контрол и сертификация на производството и търговията с биологично

продукти в страната и чужбина съгласно действащите национално, европейско и международно законодателство; обучения и изследвания на системи по качество, включително създаване и реализация на курсове за обучение, сътрудничество с други контролни органи за сертификация; проектиране и реализация на нови методи за контрол; всичко незабранено от закона. С писмото са представени описаните в него документи. Поискано е да бъдат предприети действия за издаване на исканото разрешение.

С писмо от 17.09.2018 г. на дружеството отново са дадени подробни указания за отстраняване на установени непълноти и несъответствия, подробно описани в същото. Посочено е, че проверката на документите продължава и дружеството ще бъде уведомено ако се констатираат други непълноти и несъответствия. С писмо, постъпило на 05.10.2018 г. дружеството е изпълнило указанията.

С молба от 06.03.2019 г. до Зам.-министъра на ЗХГ дружеството е поискало произнасяне по подаденото от него заявление. Подробно е описано всичко, което е предприето по преписката и административният орган е уведомен, че е налице значително забавяне, от което дружеството търпи негативни последици. Към преписката липсват доказателства, но с оглед изложеното от ищеца и отразеното в писмото на административния орган от 03.06.2019 г. съдът приема, че на 05.04.2019 г. и на 22.04.2019 г. на дружеството е извършена физическа проверка на място. Предвид продължилото след това бездействие на администрацията, с молба от 16.05.2019 г. дружеството отново е поискало произнасяне по преписката.

С писмо от 03.06.2019 г. дружеството е уведомено, че в действащата нормативна уредба, в която е разписан редът за издаване на разрешение за контролна дейност, не е предвидена възможност за извършване на нова административна проверка на коригирани и актуализирани документи, когато корекциите са извършени след проверката на място по чл.50, ал.7 от Наредба №5 от 03.09.2018 г. Предвид това е посочено, че направените допълнителни промени в процедурите, получени на 20.05.2019 г., не следва да бъдат разглеждани и оценявани в рамките на започналата процедура. При това положение следва да се направи предложение до комисията по чл.59, ал.1 за разглеждане на заявлението с приложеното към него досие. На дружеството е указано, ако има желание приложените към писмото от 20.05.2019 г. актуализирани процедури и документи да бъдат разгледани и въз основа на тях да се получи разрешение за контролна дейност, настоящата процедура следва да бъде прекратена и да се подаде ново заявление по реда на чл.18 ЗПООПЗПЕС по образец, утвърден със заповед на министъра от 09.01.2019 г.

В отговор на това писмо е депозирана молба от 12.06.2019 г., в която е посочено, че предложението за подаване на ново заявление е необосновано, поради което се иска произнасяне по заявлението от 03.10.2017 г.

С писмо от 24.09.2019 г. дружеството е уведомено, че съгласно решение на Постоянната междуведомствена консултативна комисия по биологично производство, отразено в одобрен протокол от 23.08.2019 г., приложен по делото, от проведено присъствено заседание на 19.08.2019 г. получените след проведена физическа проверка с писмо от 20.05.2019 г. документи и процедури следва да бъдат приети за окончателни по отношение на проверката за издаване на разрешение за издаване на разрешение за контролна дейност. В изпълнение на решението на комисията дружество е уведомено, че ще бъде извършена проверка на получените на 20.05.2019 г. документи и процедури, като за резултатите от проверката ще бъде информирано

Постоянната комисия за изготвяне на становище по подаденото заявление.

Към преписката и по делото не са налични други доказателства за предприети действия по преписката и относно нейното приключване към датата на подаване на исковата молба и към датата на обявяване на устните състезания за приключили. В представената от ответника писмена защита е посочено, че в изпълнение на решението на Междуведомствената консултативна комисия със заповед на Министъра на земеделието, храните и горите експерти са извършили пълна проверка на представените от [фирма] документи и процедури. Посочено е също, че от Българска служба по акредитация в МЗХГ е получено писмо от 19.12.2019 г. за спиране от 02.12.2019 г. на акредитацията за срок от 6 месеца на орган за сертификация на продукти при „С.“, което е задължително условие за издаване на исканото разрешение. Посочено е също, че с писмо от 29.07.2020 г. БСА при МЗХГ е съобщено, че със Заповед №А 435/24.07.2020 г. на Изпълнителния директор на ИА БСА е отнета акредитацията на Орган за сертификация на продукти при „С.“. Доколкото българска служба по акредитация е уведомила дружеството за прекратяване на акредитацията, по този начин [фирма] е уведомено за липсата на абсолютна законова предпоставка за издаване на исканото разрешение. Доколкото тези доводи са наведени в писменото становище и не са подкрепени с доказателства и такива не са представени в хода на съдебното производство и не са направени искания за събирането им, въпреки, че доказателствата са съществували и са били известни на ответника, а съдът няма от къде да знае за тях, за да разпорежи събирането им, съдът намира, че тези доводи не следва да бъдат разглеждани при решаване на делото. Както се каза, ответникът е разполагал с тях и е могъл да ги представи в хода на процеса. Вместо това в последното проведено заседание е заявил, че няма искания по доказателствата. Освен това доказателства съдът не може да събира служебно, доколкото не е налице хипотезата на чл. 162 ГПК, в който единствен случай в исковото производство (за което са приложими единствено процесуалните правила на ГПК) съдът може служебно да допусне експертиза. От друга страна съдът приема, че посочените в писменото становище доказателства, доколкото не установяват приключване на производството, дори да бяха приети по делото не биха установили факти, относими към крайната преценка на предявените искове. Предвид това съдът приема, че не следва да се отменя определението, с което делото е приключило и делото да бъде отново насрочено за събирането им. На основание представените по делото доказателства се стига до извод, че по започналото със заявлението от 03.10.2017 г. производство не е налице финализиращ го административен акт към датата на подаване на исковата молба.

От заключението на приетата по делото съдебно счетоводна експертиза се установява, че действително извършениет разходи за дейността на дружеството в периода от 2017 г. до 31.07.2020 г. са в размер на 92207,88 лева. В тази сума не влизат начислените, но неизвършени разходи от дружеството. Съдът възприема заключението на вещото лице като обективно, точно, пълно и вярно и съответно на поставената задача.

От показанията на разпитаните в хода на процеса свидетели се установява, че дружеството е регистрирано на ЮЛ с предмет на дейност издаване на сертификати за биологично производство. Тъй като тази дейност може да се извършва само след издадено разрешение от МЗХГ, то същото реално не я е осъществявало. Независимо от това то е било длъжно да поддържа дейност, да има екип, да има опит и разписани процедури. Според изискванията на Българската служба по акредитация е следвало да

бъдат намерени примерни клиенти, при които да се правят примарни проверки. Такива са намирани и са правени проверки под надзора на БСА. Установява се, че след подаване на заявлението за издаване на разрешение са осъществявани контакти с потенциални клиенти на дружеството, които са потвърдили интерес при порлучаване на разрешението за тази дейност да станат реални негови клиенти. Провеждани са и срещи с международни партньори – различни асоциации и други контролиращи лица, за изграждане на връзки с тях. Тези клиенти и партньори са чакали доста дълго издаване на процесното разрешение. Тъй като процедурата се забавила, те загубили изцяло доверие в дружеството, защото видели, че това за което е говорено няма да се случи. Според показанията на св. Д. дори да бъде издадено разрешението контактите с международните партньори няма как да се възстановят, защото доверието е изгубено и тези хора няма да се върнат никога вече. Според свидетеля самото контролиращо лице няма никакъв шанс да започне каквато и да е дейност, защото то е буквално унищожено. Дружеството вече не може да бъде прието с доверие нито в сектора, нито от клиентите, с които е говорено. Св. Д. заявява, че писмени договори с потенциални клиенти на дружеството не са сключвани, тъй като това би нарушило стандарта, в който са акредитирани, а и без разрешение от МЗХГ дружеството не е имало право да сключва такива договори.

Съдът дава вяра на показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите имат преки впечатления от дейността на дружеството, доколкото св. Д. е бил управител на същото в периода от м. ноември 2017 г. до края на 2019 г., а св. П. работи там от началото на 2018 г.

В обобщение на изложената фактическа обстановка съдът приема за установено, че административното производство по подаденото на 03.10.2017 г. до МЗХГ, Дирекция „Растениевъдство и биологично производство“ Заявление рег. индекс АО-1769 за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата за биологичното производство не е приключило с издаден краен административен акт.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявените иски са допустими.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. В случая в исковата молба се твърди, че вредите се претендират от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица при ответника по Заявление вх. №АО-1769/03.10.2017 г., депозирано от дружеството за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата на биологичното производство, като е посочено, че и към настоящия момент процедурата не е завършила с краен акт, независимо, че срокът за произнасянето е двумесечен, съгласно разпоредбата на чл.21, ал.2 ЗПОПЗПЕС. Съгласно разпоредбата на чл.204, ал.4 АПК незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението. В тази връзка неоснователни са доводите на ответника в писмените бележки, че исовете са недопустими, тъй като са предявени за вреди от мълчалив отказ, който не е отменен по съответния ред. В исковата молба и в хода на процеса от страните такива доводи не са наведени, а и ответникът не твърди по подаденото заявление да е формиран мълчалив отказ. Предвид това и съобразно принципа на чл.6, ал.2 ГПК, според който предметът на делото и обемът на дължимата защита и съдействие се определят от страните, съдът дължи произнасяне

по твърдения на ищеца за незаконосъобразни действия и бездействия. Съдът приема, че исковете са предявени против юридическото лице, действията и бездействията на чиито длъжностно лице се твърди, че са незаконосъобразни, което съгласно чл.205 АПК е пасивно легитимирано да отговаря за причинените вреди. Предвид това същите са процесуално допустими.

Разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ определя материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата. Съгласно тази разпоредба държавата и общините дължат обезщетение за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, тоест отговорността на държавата и общините е обективна и безвиновна. За да възникне основание за ангажиране на тази отговорност за вреди, причинени от дейността на администрацията по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред, или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, установено в хода на производство за обезщетение, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от отменен административен акт, респективно от незаконосъобразно действие или бездействие и 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и/или незаконосъобразните действия или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от посочените елементи от фактическия състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. В случая се твърди, че вредите са причинени от действия и бездействия.

Цитираната разпоредба на чл.1, ал.1 ЗОДОВ има предвид само фактически действия и бездействия във връзка с административната дейност. За да е налице фактическо бездействие, е необходимо да има неизвършване на такива действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на конкретна правна норма. Бездействието е незаконосъобразно, когато е извършено в противоречие с предписан от нормативен акт волеви акт, т.е. когато е налице пасивно поведение в разрез с изискуемото от правната норма активно такова. В производството по обезщетение за вреди по ЗОДОВ, както и в общия исков процес, ищецът носи тежестта да докаже иска си по основание и размер. Доказването на основанието на иска се свежда до установяването на фактите, от които ищецът черпи съществуването на спорното право на обезщетение.

В случая ищецът претендира обезщетение за вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на ответника, довели до неприключване на административното производство за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата за биологичното производство в рамките на 4 години от началото му. Съгласно чл.154, ал.1 ГПК, вр. чл.204, ал.5 АПК, всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите

искания или възражения. По отношение на първия елемент от фактическия състав на предявения иск - бездействия, които ищецът оспорва преюдициално в исковото производство с твърдения за тяхната незаконосъобразност, следва да се посочи, че той е в положението на ищец по отрицателен установителен иск. Ищецът следва да установи наличието на свое защитимо право, засегнато от правния спор, като докаже фактите, от които то произтича. Единствено ответникът ще е длъжен да доказва изпълнението на действията, дължими от него по силата на посочените от ищеца законови норми, обезпечаващи защитимото право на ищеца. Ищецът ще се задоволи само с възраженията си, че такова изпълнение не е осъществено /Тълкувателно решение № 8 от 27.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2012 г., ОСГТК/.

Производството за издаване на процесното разрешение е уредено в чл.19 и чл.21 ЗПОПЗПЕС и в приетата впоследствие Наредба №5

Съгласно чл.19 ЗПОПЗПЕС, в редакцията му към датата на подаване на заявлението за получаване на разрешение по чл. 18, ал. 1 местните лица и лицата със седалище в държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, подават заявление в Министерството на земеделието, храните и горите. Заявлението съдържа данни за правния статус на лицето: търговска или съдебна регистрация, единен идентификационен код или код по БУЛСТАТ, наименование (фирма), седалище, адрес (адрес на управление) в Република България и предмет на дейност, към което се прилагат:1. копие от регистрация по ЕИК/БУЛСТАТ или копие на документ за вписване в друг регистър съгласно законодателството на държавата - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство ;2. нотариално заверено копие на сертификат за акредитация, издаден от Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация", съответно от органа за акредитация на държавата - членка на Европейския съюз, или на държавата - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в която е седалището на лицето, с който се удостоверява съответствие с изискванията на стандарт EN ISO/IEC 17065:2012; 3. досие, което съдържа: I. "apis://desktop/icons/kwadrat.gif" * M.

процедури за извършване на контрол, които контролиращото лице се задължава да прилага при упражняване на контролната дейност, и гаранции за неговата обективност съгласно изискванията на правото на Европейския съюз и българското законодателство; I. "apis://desktop/icons/kwadrat.gif" * M.

копие на договор с акредитирана лаборатория, която ще извършва анализи; мерките, които контролиращото лице прилага при установяване на

нарушения; I. "apis://desktop/icons/kwadrat.gif" * M. данни за техническото оборудване, необходимо за изпълнение на контролните дейности, с което

контролиращото лице разполага; I. "apis://desktop/icons/kwadrat.gif" * M.
данни за броя на служители на контролиращото лице и доказат

В чл.21 на същия закон в същата редакция е предвидено, че Министърът на земеделието, храните и горите оправомощава длъжностни лица, които извършват проверка на съответствието на представената от заявителя по чл. 19 или 20 документация с фактическите условия за извършване на контролната дейност. Когато при проверката се установят непълноти и/или несъответствия, длъжностните лица по ал.1 в 14-дневен срок от констатирането им уведомяват писмено заявителя и му дават 10-дневен срок от получаване на уведомлението да отстрани непълнотите или несъответствията. Министърът на земеделието, храните и горите издава разрешение или прави мотивиран отказ в срок от два месеца от постъпване на заявлението за извършване на контролна дейност по спазване правилата на биологичното производство. В случаите по ал. 2 сроковете по ал.3 спират да текат до отстраняване на непълнотите или несъответствията.

От събраните в хода на производството доказателства безспорно се установи, че административното производство по подаденото на 03.10.2017 г. до МЗХГ, Дирекция „Растениевъдство и биологично производство“ Заявление рег. индекс АО-1769 за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата за биологичното производство не е приключило с издаден краен административен акт. Спорният въпрос е, дали това се дължи на незаконосъобразни действия и бездействия на администрацията, както твърди оспорващия. Съгласно нормата на чл. 256 АПК, за да е налице фактическо бездействие, е необходимо неизвършването на такива фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши *по силата на закона*. Правопораждащ юридически факт за дължимото фактическо действие трябва да е директно самата правна норма. Съдът намира, че бездействие на длъжностни лица на ответника в началото на производството не е имало, доколкото своевременно със Заповед № РД09-817/19.10.2017 г. Министъра на земеделието, храните и горите е определил посочени в заповедта длъжностни лица, които да извършат проверка на представените със заявлението документи, заявени данни и други обстоятелства, както и съответствието им с фактическите условия за извършване на контролна дейност на място в седалището и адреса на управление на заявителя. Разпоредено е да се изготви заключение от извършените проверки и доклад за резултатите, в срок от 7 работни дни след извършване на проверките. Своевременно е извършена първоначална проверка на представените от дружеството документи, като за констатираните непълноти и несъответствия с писмо от 31.10.2017 г. на дружеството е даден 10-дневен срок за отстраняването им, като за това е уведомен заявителят.

Установи се обаче, че последващите действия на администрацията по хода на производството са значително забавени. Тук следва да се посочи, че в хода на настоящото производство, предвид предмета на спора, съдът не следва да преценява правилността на извършваните от длъжностните лица на ответника действия, която би била предмет на разглеждане в производство по оспорване на крайния акт. Следва да се преценява дали от него са извършени дължимите по закон действия по производството или незаконосъобразно е бездействал. В тази връзка съдът приема, че въпреки, че административният орган е уведомен за промяна в наименованието и собствеността на

дружеството заявител на 24.11.2017 г., указания за отстраняване на нередовности по заявлението до него са изпратени едва на 21.03.2018 г. Заявителят своевременно е дал отговор на писмото през м.май 2018 г. След получаването му администрацията отново е бездействала до 17.09.2018 г., когато на дружеството отново са дадени подробни указания за отстраняване на установени непълноти и несъответствия, отстранени с постъпило на 05.10.2018 г. писмо. За да продължи разглеждане на заявлението съобразно изискванията на нормативната уредба административният орган необосновано е чакал да бъде сезиран от заявителя с молба от 06.03.2019 г. Едва тогава на 05.04.2019 г. и на 22.04.2019 г. на дружеството е извършена законовоизискуемата физическа проверка на място. Установи се също, че за да бъде разгледано заявлението от Постоянната междуведомствена комисия отново административният орган е чакал да бъде сезиран от заявителя, вместо сам да придвижи процедурата. За решението на тази комисия дружеството е уведомено на 24.09.2019 г., като е посочено, че ще бъде извършена проверка на получените на 20.05.2019 г. документи и процедури, като за резултатите от проверката ще бъде информирано. След тази дата не се установи да са извършвани други действия по производството, включително издаването на краен акт, до датата на предявяване на исковете и след това. Предвид изложеното съдът приема, че длъжностните лица на ответника незаконосъобразно са бездействали, като предприеманите от тях действия са били необосновано забавени и извършвани вследствие на сезиране от заявителя. Тези бездействия следва да бъдат квалифицирано като незаконосъобразни, доколкото са препятствали движението и приключването на процедурата по издаване на исканото разрешение и това е довело до неприключване на производството не само в предвидения в закона 2-месечен срок, но и в рамките на повече от 3 години. Вярно е, че срокът предвиден за произнасяне по заявлението е инструктивен, но принципът за бързина и икономия, залегнал в чл.11 АПК изисква процесуалните действия се извършват в сроковете, определени от закона, и за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на действието или на административния акт. Именно в закона е предвидено приключване на производството в посочения 2-месечен срок.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че е налице първата предпоставка за ангажиране на отговорността на ответника, а именно незаконосъобразни бездействия в хода на административното производство, довели до неприключването му в разумен срок.

Втората предпоставка за ангажиране на отговорността на ответника е наличие на претърпяна вреда от страна на ищеца от установените незаконосъобразни бездействия. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. Възприето е в съдебната практика, че настъпилите неимуществени вреди следва да не са хипотетични и евентуални, а реални, като в тежест на ищеца

е да ги докаже.

По отношение твърдението за претърпени от дружеството имуществени вреди, ищецът оразмерява същите с размера на направените разходи за поддръжка на офис, материално-техническа база, персонал и др. с твърдението, че за да иска издаване на разрешението е длъжен да поддържа такива, като в същото време няма право да осъществява дейността, за която иска издаване на разрешение. От приетата по делото съдебносчетоводна експертиза се установи, че действително извършеният разход от дружеството за дейността му в периода от 2017 г. до 31.07.2020 г. са в размер на 92207,88 лева. В тази сума не влизат начислените, но неизвършени разходи от дружеството. Тези разходи са свързани иманно с дейността на дружеството, за да отговаря на изискванията за издаване на исканото разрешение. Разпоредбата на чл.19, ал.3 ЗПОПЗПЕС изисква при депозиране на заявление за издаване на разрешение да се представи досие, което да съдържа и данни за техническото оборудване необходимо за изпълнение на контролните дейности, с което контролиращото лице разполага и данни за броя на служителите на контролиращото лице и доказателства за тяхната квалификация и опит в контролната дейност. Следователно, за да се поиска издаване на разрешение дружеството следва да разполага с техническо оборудване и служители. Именно във връзка с това съдът приема, че от дружеството са направени установените разходи в размер на 92207,88 лева. Следователно същият е претърпял имуществени вреди, доколкото установената парична сума е излязла от патримониума на дружеството, вследствие на което имущественото му състояние е намалено. Следователно налице е и втората изискуема предпоставка - вреда, в случая имуществена. Съдът намира, че установената имуществена вреда е в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразните бездействия на длъжностните лица на ответника. Именно провежданото административно производство по издаване на исканото разрешение е причина дружеството да поддържа материална база и персонал, за да отговаря на изискванията за издаването му. Ако административното производство беше своевременно приключило, независимо с какъв акт, дружеството нямаше да реализира тези разходи, без да има приходи, респективно същите не биха били вреда за него. По тези съображения съдът счита, че е налице и третата предпоставка за основателност на иска за обезщетение за имуществени вреди, а именно пряка причинна връзка между незаконосъобразните бездействия и настъпилия вредоносен резултат.

Съдът намира, че този иск е доказан до размер от 92207,88 лева, в която сума влизат действително извършените от дружеството разходи. Начислените, но неизплатени разходи от дружеството не представляват вреда за него, доколкото не са излезли от патримониума му. Предвид това този иск следва да бъде уважен до този размер, и отхвърлен в останалата част до претендирания размер от 113 418,99 лв.

По отношение твърдението за претърпени от дружеството неимуществени вреди от събраните по делото гласни доказателства съдът намира същото за доказано. От показанията на разпитания по делото свидетел се установи, че вследствие на незаконосъобразните бездействия, довели до неприключване

на административното производство в законопредвидения и в разумен срок е уронен престижа и доброто име на дружеството, същото е загубило доверие на работещите в бранша специалисти, както и на потенциалните си клиенти, с които се е намирало в преговори. Продължилата и неприключила процедура е довела до невъзможност дружеството да работи в бранша независимо от изхода ѝ. Предвид това съдът приема, че неимуществени вреди за дружеството са настъпили и същите са в причинно-следствена връзка с установените бездействия. При съобразяване с естеството на увреждането съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените неимуществени вреди е в размер на 5000 лева /чл.52 ЗЗД/, до която сума предявеният иск следва да бъде уважен. В останалата му част, до пълния предявен размер от 6500 лева, искът следва да се отхвърли.

Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния за присъждане на законната лихва, считано от датата, от която е поискана, а именно датата на предявяване на иска - 28.07.2020 г. до окончателното изплащане на сумите.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ основателно се явява искането на процесуалния представител на ищеца за присъждане на разноски. Съобразно представения списък същите се претендират в общ размер от 4650 лева, от които 50 лева платена държавна такса за образуване на настоящото дело, 600 лева възнаграждение на вещо лице и 4000 лева адвокатски хонорар. Установи се, от представените в тази насока доказателства, че същите са заплатени от оспорващото дружество Съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ, която норма е специална по отношение на чл.143 АПК, направените от ищеца разноски за адвокатска защита следва да се присъдят съразмерно на уважената част от иска. Исковете се уважават частично, при което дължимите на ищеца разноски за адвокатска защита, съразмерно на уважената част възлизат на 3242 лева. Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар, като съобрази цената на исковете, фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия. По този начин общата сума на дължимите му деловодни разноски възлиза на 3892 лева, която сума ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца, като направени от него разноски в настоящото производство.

Водим от гореизложеното Административен съд София-град, II отделение, 52-и състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на [фирма], [населено място] сумата от 92207,88 лева, ведно със законната лихва, считано от 28.07.2020 г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили вследствие на незаконосъобразни бездействия на длъжностни лица при МЗХГ по преписка по Заявление вх. №АО-1769/03.10.2017 г., депозирано от

дружеството за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата на биологичното производство.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата част до претендирания размер от 113 418,99 лв.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на [фирма], [населено място] сумата от 5000 лева, ведно със законната лихва, считано от 28.07.2020 г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили вследствие на незаконосъобразни бездействия на длъжности лица при МЗХГ по преписка по Заявление вх. №АО-1769/03.10.2017 г., депозирано от дружеството за издаване на Разрешение за контролна дейност за спазване на правилата на биологичното производство.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата част до претендирания размер от 6500 лв.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноски в размер на 3892 /три хиляди осемстотин деветдесет и два/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138,ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: